

Dubčić D. Ante

Šibenik

Pojedini broj stoji do — 50

Poštarina plaćena u gotovu

KATOLIK

God. II.

ŠIBENIK, 18. listopada 1931.

Broj 42.

Što čekamo?

Katolička Akcija je najveća potreba svih naših župa. Samo ona je kadra, da donese obnovu u Kristu naših sela i naših gradova. Sv. Otac Papa Katoličkoj Akciji posvećuje svoju najveću pažnju. I ovaj naš list, sjedinjen u jednome srcu i u jednoj misli sa Crkvom, sa Papom i sa našim Biskupom, preporuča i zagovara Katoličku Akciju. To radimo, jer smo duboko uvjereni i stalni, da ništa ne može da donese ljepšega, boljega i većega ploda — pa i za ovozemni građanski život — koliko nadnaravni odgoj puka i inteligencije u društvima Katoličke Akcije. Nema podesnijega društva, da se okupi i odgoji u pravom katoličkom duhu naša uzdanica, mladež, negoli su Križarsko Bratstvo (Križari) i Križarsko Sestrinstvo (Križarice) te društva Katoličkih muževa i Katoličkih žena za odrasle.

Nažalost maleni je broj svećenika, jer samo u našim biskupijama Zadra i Šibenika ima oko četrdeset župa praznih, a to je strašno! Dakako da su ovi veoma zaposleni i preko svojih sila, a ne maleni broj ih radi u vinogradu Gospodinovom, i ako su već dosta odmakli u godinama. No raz-

vratne ideje i pokvarenost hoće da protiv Kraljevstva Božjega prošire kraljevstvo sotone. Ne smeta, da nas je malo! Sveta dužnost nas zove: u prvom redu spasenje duša naše uzdanice, pa onda i svih ostalih.

Sam naš preuzv. Biskup, koji nam prednjači svojim neprekidnim najpožrtvojnijim radom, veli nam: „U grobu ćemo se odmoriti! Sada treba raditi!“ I on zaista radi. Slijedimo njegov primjer! Gdje još nijesmo osnovali koje vjersko društvo Katoličke Akcije, ne čekajmo više ni jednoga sata, već radimo, jer neprijatelj ne miruje, a narod, u očaju radi gladi i ekonomske krize, redom pada žrtvom razvratnih protivusocijalnih i protivuvjerskih ideja boljševizma! Ne budimo dakle izdajice duša svoga naroda u ovom teškom času! Ne oklijevajmo, već se odmah stavimo svuda na posao, eda ne bude sela, ne bude župe bez organizacije Katoličke Akcije.

Istina, treba sve duše spasiti, ali na mladež moramo osobito baciti svoj pogled, za nju moramo najviše raditi, da je okupimo u Križarskom Bratstvu i Križarskom Sestrinstvu, da tu bude zadojena kršćanskim idealizmom i odgojena u vjerskom i čudorednom

duhu te da je spasimo od moloha bludnosti, pijanstva i igre — da je spasimo Crkvi, narodu i obitelji.

Taj pastoralni rad, ako je uvijek bio velika dužnost za sve svećenike u prošlosti, sveta je dužnost i sadašnjosti, a biće i u budućnosti, jer je mladež naša nada, naša uzdanica. Za njezino dobro moramo raditi, pa i ako nas to stoji truda, pregaranja i žrtve. Koju godinu kasnije kako se blagosiva sav taj rad i znoj oko omladine! Koju godinu kasnije ona postaje naše veselje, naša radost, dika Crkve i naroda.

Zato kao katoličko glasilo ovih biskupija molimo i zaklinjemo sve svećenike i dobre katolike svjetovnjake, da ne čekaju više ni časa, već da se odmah stave na posao, odazivajući se pozivu sv. Oca Pape i našega Biskupa, koji nam opetuje glas vrhovnoga Vođe i Pastira.

Ako bi svećenstvo željelo, da bi se držali specijalni tečajevi Katoličke Akcije za vođe i duhovnike, eda budu što bolje upućeni, neka nam samo to jave i naše će se uredništvo vrlo rado i svojski za to zauzeti. Radimo, žrtvujemo se i molimo, pak će i dragi Bog pomoći!

Joje

Utjecaj vjere na pojedinca, obitelj i ljudsko društvo *)

(Nastavak)

Čovjek je rođen, da bude sretan. A bijeda je u životu općenita. Njemački pisac Keppler kaže: „Podi od kuće do kuće i svuda ćeš opaziti, da se trpi, na jednome mjestu očito, a na drugom prikriveno“. Francuz Poulin je napisao: „Čovjek trpi još prije, nego počne misliti“. A stari grčki pisac Euripid je na jednom mjestu kazao: „Plaćite, kad se dijete rodi, a mrtvaca nosite sa slavljem u grob“. I sama sv. Crkva u molitvi „Zdravo

*) Govor gosp. Sibe Zaninovića, advokata iz Beograda — koji je zamijenio književnika dra Velimira Deželića ml., koji je u zadnji čas bio pozvan na vojničke vježbe — na javnom zborovanju 26. VII. 1931. prilikom euharistijskoga kongresa u Visu.

Kraljice“ naziva ovaj život „dolinom suza“. Pitaćemo se onda, zar očajanje nije opravdano, zar brodolom života nije siguran? A mi ćemo odgovoriti: Jest očajanje je opravdano, brodolom je neizbježiv, ali samo onda, ako smo ostali bez luči vjere. Jer jedino nam vjera kaže, gdje se nalazi prava sreća. Ona nam kaže, da nijesmo rođeni za taj svijet, pa nas radi toga sva bogatstva, sve časti, sva uživanja ovoga svijeta ne mogu učiniti sretnima. Ali nemojmo misliti, da nas vjera uči prezirati ovaj život. Ne, vjera nam kaže, da je ovaj život jedno, i to veliko dobro. Vjera nam kaže, da se radujemo životu. Vjera nam kaže, da je život borba, „Militia vita hominis“, a to znači, da je vjera protiv svakoga mrtvila, duševnoga i tjelesnoga. Vjera je na

taj način pobornica kulture i napretka. Vjera nam kaže, da moramo trpjeti i križ nositi, kao što ga je nosio sam Bog-čovjek. Ali vjera nam kaže i to, da sve patnje, svi križevi nijesu ništa drugo nego čišćenje, kroz koje moramo proći, da bismo bili dostojniji Onoga, koji je rekao: „Vi svi, koji prolazite putem, pogledajte i vidite, ima li boli, slične boli mojoj“. Radi toga mi kršćani katolici, mi, koji znamo smisao života; mi, koji poznamo otajstvo boli, mi nikada ne očajavamo. Mi smo puni životne radosti i životne energije. Mi smo protivnici svake melanhonije i blijedokrvnosti. Mi smo radnici napretka, mi smo zatočnici kulture i civilizacije, mi smo pobornici i moralnog i materijalnog napretka čovječanstva. Ali mi uvijek držimo na pameti, nikada ne

Misijski dan

Nije daleko 18. listopada, koji je određen ove godine, da se od vjernika po cijelom svijetu sabire prinos za uzdržavanje i razvijanje katoličkih misija. Ovo je dan, sada već historičan i tradicionalan, u koji se ujedinjaju svi katolici u gorljivosti i simpatijama po svim krajevima zemlje, gdje Križ Isusov sjeća na ljepotu i pobjedu vjere, svijetleći sa čvrstih tornjeva katedrala ili sa čednoga vrha koliba. Dan taj molitve i agitacije, dan propagande i organizacije budi lijene savjesti tolikih katolika; potiče na življe i djelotvornije oduševljenje sve ljude, da tako razumiju, da nema ni ljepšega ni dobrotvornijeg apostolata od onoga, koji se vrši u korist misija.

Goleme su potrebe katoličkih misija. U Kini, koja se neprestano crveni od krvi, treba marno popravljati štete na crkvama, školama, kolegijima, sirotištima, stanovima misionara. Te su štete od razbojničkih, vrlo često užasnih navala. Bolne su štete, koje se od vremena do vremena ponavljaju, a dolaze od skakavaca. Ovi uništavaju najpotrebnije uvjete za život. Nadalje poplave, koje upravo haraju po nedoglednim pokrajinama i šire žalost i strahovitu bijedu. Tako ima mnogo i premnogo prilika, da širokim srcem pomognemo i branimo misionare, sestice i urođenike, koje je bijeda i vjera pobratila i povezala. Tako postaje kruh misionarev, koji on dijeli sa siromašnim urođenicima, veza ujedinenja, odakle

zaboravljamo, da su materijalna dobra samo sretstvo, a ne cilj, sretstvo za lakše postignuće konačnoga cilja, duševnoga savršenstva.

Zadaća je svakoga kršćanina katolika, da u sebi izgradi ovakvoga čovjeka; čovjeka, koji duboko shvaća smisao vjere; čovjeka, koji ni u najtežim životnim prilikama ne napušta načela Kristove vjere i Kristovoga morala. Jer samo na taj način mi ćemo u sebi stvoriti Kraljevstvo Kristovo; samo na taj način će naš život dobiti svoj puni smisao. Znajmo i to: Uzaludne su procesije, uzaludni euharistijski kongresi, ako mi Krista ne oživimo u sebi, ako srce svoje i dušu svoju ne preporodimo Njegovim načelima. Nemojmo da nam Krist reče, kao što je rekao Židovima: „Ovaj me

izvire tolika moralna i građanska dobrobit za narode.

U Indiji, kolijevci stare kulture, gdje nova vjerska i umna kultura napreduje donoseći duševno zdravlje, zahtijeva sudbina onoga čudnovatog naroda, da se osnuju nove velike crkve, koje moraju biti utočište za molitvu i duboko razmišljanje; nove škole, gdje se mora po mogućnosti mladi naraštaj privezati uz istinu evanđelja; sirotišta i bolnice, koje — dijeleći blago kršćanske ljubavi — moraju skloniti zabludjele i nevjernike, da cijene dobrotu kršćanstva, koje sve obnavlja. U Indiji ima čitavih sela, koja sa simpatijom gledaju u naše misije. I bila bi laka pobjeda u onim selima, da ima dosta misionara i sredstava i da odgovaraju nadama i potrebama onih stanovnika.

Isto su tako ogromni troškovi u Africi, koja je nekoć bila tamna, a sada rasvijetljena svijetlom, koje su raznijeli glasnici evanđelja po svim njezinim pokrajinama. Prema novom školskom zakonu, koji su izdale kolonijalne vlade, nije više moguće da misionari učitelji predavaju u drvenim i slabim dvoranama. Treba stoga graditi s kraja na kraj niz bezbrojnih škola, koje će po solidnosti, po higijenskim potrebama i po stavljenim pedagoškim zahtjevima posve odgovarati novim odredbama zakonodavstva. Sve to zahtijeva obilna sredstva i tehničku spremu učitelja obih spolova, da misijske škole

narod hvali samo ustima, a srce je njegovo daleko od mene“. Od iskrenog i pravog preporoda pojedinca zavisi preporod obitelji, preporod naroda, preporod cjelokupnoga čovječanstva.

Najvažnija društvena stanica, od koje uglavnom zavisi budućnost i sreća čovječanstva, jest obitelj. Solidna i moralno zdrava obitelj je bitni uslov svakoga napretka. Kako se obitelj temelji na braku, to od solidnosti i čvrstine braka zavisi i solidnost i čvrstina obitelji. Hvala Bogu, u našim krajevima su još uvijek i brak i obitelj postavljeni na čvrste osnove. Ali svuda nije tako. Moderan čovjek izgubivši busulu života, izgubio je i pravi smisao braka, pravi pojam obitelji. Katolička vjera nam preko sv.

uzmognu izdržati natjecanje sa muslimanskim i protestantskim; da s njima možemo vojevati u ime svetoga prava i širiti evanđelje u onim zemljama, koje su plemenitom žrtvom okupane u najčistoj krvi ugandskih mučenika.

Na vid ku je dakle jedna opširna i općenita izgradnja, koju ne možemo izvršiti bez potrebnih sredstava. Ako gledamo prosvjetno misijsko polje, onda vidimo, gdje se dižu na sve strane kolegiji, u kojima se kultivira moralni i civilni odgoj mladeži; nadalje velike škole, osobito katolička sveučilišta kao u Pekingu i Tokiju, koja su kršćanska intelektualna središta u golemoj kineskoj republici i u japanskom carstvu; pomislimo li konačno na vojsku misionara i sestara, raspršenu po cijelom svijetu, pa i na drugu mnogo veću vojsku katekista, koji su vjerni saradnici naših misionara, kojima valja najpotrebnije dati: kruha i odijela; još troškovi za crkve, kapelice, misijske postaje, za škole i dobrotvorne zavode, onda lako možemo shvatiti, kolike i kakve se svote traže, da se zadovolji mnogim i različnim vjerskim i socijalnim zahtjevima, koji su katkada i skroz individualni.

U travnju ove godine 1931. podijelilo je Papinsko Djelo za širenje vjere među sve katoličke misije svijeta dobrih 65 milijuna talijanskih lira. Potrebe rastu s dana u dan. Široki i napučeni Apostolski Vikarijati, koji obuhvataju 10, čak i 20 milijuna stanovnika, razdijeljeni su i u razdijeljenim pokrajinama osnovani novi Vikarijati i

Augustina kaže, da su djeca, vjera i sakrament dobra, radi kojih je i brak dobar. Prema tome mi brak poimamo kao vršenje Božje zapovijedi, kao dužnost međusobnoga moralnog i materijalnoga pomaganja bračnih drugova, kao dužnost rađanja i dužnost odgoja djece. Jer se ove dužnosti mogu pravilno ispunjavati jedino uz veliku pomoć Božju, i to u čvrstom nerazdvojnomo braku, Krist je brak uzvisio na čast sakramenta i čao mu je karakter nerazrješivosti. „Što je Bog sastavio, neka čovjek ne razdvaja!“ Ali današnji čovjek, zaboravivši svoj konačni cilj, smatrajući, da je ovaj život sve, on je iz pojma braka izbacio pojam dužnosti. Moderna poganština je poprimila nazore stare poganštine, pa je od vjere otuđeni čovjek shvatio brak sa-

nove Apostolske Prefekture, koje tako olakšavaju širenje evanđelja i donose više koristi. Osnovane su širom i neovisne misije, da se obrate osamljeni narodi, koji su još uvijek u tminama poganstva i u bezumnosti zablude.

Iz svih tih razloga se nameće veoma velika dužnost za propagandu. Općenita ekonomska kriza, koja je u prošloj godini imala žalibože odraz kod sabiranja za fond Društva za širenje vjere, treba nas potaknuti, da jače radimo. Ustanovljeno je, da je u času akutne ekonomske i socijalne nevolje, gdje je DŠV bilo dobro organizirano, bilo malo ili nikakve štete od te krize. Ali, gdje je ova organizacija manjkava, prinosi -su se odmah znatno umanjili. Ova činjenica treba da nas potakne, da dajemo što više stalnih prinosa za Papinsko Djelo za širenje vjere i da navrijeme organiziramo promišljenim sredstvima misijski dan 19. listopada.

Misijski apostolat je apostolat civilizacije. Zato svima, kojima je na srcu moralni i civilni napredak čovječanstva, ne smije biti svejedno, hoće li taj dan uspjeti ili ne; dan, koji bi morao biti trijumf misijskog ideala. U taj dan neka u svakoj katoličkoj crkvi, u svakom oratoriju, u svakoj čednoj kapeli oživi vjera vjernika! Neke milost oduševi sve, da se uzdignu žarke molitve, da bi Bog, koji ozdravlja narode, dopustio, da svi budu otkupljeni u riječi i Krvi Kristovoj. Isto tako neka u onaj dan katolici svakoga roda i plemena, ujedinjeni u plemenitom natjecanju bratske ljubavi,

mo kao izvor užitka. Načelu nerazrješivosti braka suprotstavio je slobodnu ljubav, radanje djece smatra kao nepodnosivi teret, a odgoj djece povjerava sluškinjama, d. diljama i guvernantama. I nejunačkom vremenu u prkos jedino katolička Crkva ima smjelosti da se suprotstavi. Jedina ona danas u svijetu stoji na braniku pravoga shvatanja braka i obitelji; jedino ona u praksi i nauci brani nerazrješivost braka; jedino ona uči i opominje čovječanstvo, da je sprečavanje poroda grijeh prema Bogu, narodu i čovječanstvu; jedino ona se neustrašivo bori za pravo obitelji na odgoj djece. Baš današnji slavno vladajući Papa Pio XI. svojim enciklikama o kršćanskom braku i o odgoju mladeži jasno dokazuje, da je katolička Crkva

dadu veledušno svoj prinos za najsvetiji od svih ciljeva. Svaki dar je kruh, koji se daje hrabrim apostolima kršćanske civilizacije. Svaki dar toga dana biće dobitak jedne duše za blago milosti i sjaj istine. I u koliko bude veća sabrana svota, u toliko je bolja suradnja na širenju Kraljevstva Kristova, koje je Kraljevstvo ljubavi, bratimstva i slobode. Biće to bolji dokaz zahvalnosti, koju kršćanski i civilni svijet daje ovim nepobjedivim glasnicima, koji su ostali kao predstraže u pogibeljima, u borbi, u pljačkanjima, u zaraznim bolestima, svjesni svoje dužnosti, na vojničkoj službi, a da nijesu uzmakli ni koraka od one slavne zastave, koju je Pio XI., veledušni misijski Papa, povjerio srčanosti i hrabrosti svojih junakačkih misionara.

U Rimu, u sjedištu Propagande, 20. kolovoza 1931.

Predsjednik: † Karlo Salotti, m. p. naslovni biskup Plovdovski u Traciji — Propagandin sekretar.

Generalni sekretar: Luigi Drago, m. p. Apostolski protonotar. A. I.

Opaska: Tajništvo vrhovnoga vijeća DŠV. naglasuje u posebnom dopisu, da bi se gg. svećenici žrtvovali i potrudili, te DŠV. sistematski organizirali po desetnijama. Taj način je veoma važan i donosi mnogo koristi.

U Ljubljani, dne 12. rujna 1931.

Narodni odbor DŠV. za Jugoslaviju

Prinosi i darovi šalju se na: Misijska pisarna, Zagreb, Palmotićeva ul. 31, te će se sa najdubljom zahvalnošću bilježiti i javno za njih zahvaliti.

najveća zaštitnica obitelji, najmoćnija propovjednica morala, najjača zatočnica slobode i najveća pobornica pravoga napretka. Sv. Otac Papa u svojoj enciklici o kršćanskom braku kaže: „Da bi se iz braka mogli dobivati željeni plodovi kod svih naroda svega svijeta i svakoga vremena, moraju se u prvom redu duše ljudi prosvijetliti nepatvorenom naukom Kristovom o braku, zatim je potrebno, da kršćanski supruzi, okrijepljeni u slabosti svojih volja unutarnjom milošću Božjom, sav svoj rad i mišljenje prilagode onom prečistom zakonu Kristovom, u kojem će naći mir i blaženstvo za se i za svoju obitelj“. Vjera je Kristova dakle jedina, koja je kadra, da pojedincima i čovječanstvu dade čvrsti osnov napretka i razvitka u čvrstoj, solidnoj i

Proslava 1500. godišnjice Efeškoga sabora u Ražancu

Na Ružaricu 4. t. mj., crkveni god župe ražanačke, slavila se ondje 1500. godišnjica Efeškoga koncila za sav podgorski dekanat. Bez ikakve reklame na sam glas o toj Bogorodičnoj slavi dohrlilo je u Ražanac veliko mnoštvo vjernika iz okolice sa svojim župnicima.

U lijepo iskičenoj župnoj crkvi iznutra i izvana u predvečerje kao i sutradan bila je Gospina večernja s listopadskom pobožnošću. U 9 sati navečer počelo je noćno klanjanje presv. Sakramentu, koje je redovito obavljalo svakoga sata sata po 13 do 15 obitelji do 3¹/₂ sata ujutro, kad je bila prva pjevana sv. Misa s propovijedu. Zatim je slijedila teoforična procesija sa svijećama, koja je ostavila nezaboravni utisak na svima onima, koji su bili svjedoci njezine čarobnosti.

U 10 s. slijedila je svečana sv. Misa uz asistenciju i propovijed o sv. Bogorodici, a po tome druga procesija sa kipom Gospe Ružarice, kojoj su prisustvovali — kao i noćnoj — školska djeca, društva i bratovštine, vlasti sa g. ninskim opć. načelnikom pl. Regnerom na čelu i petorica svećenika. Vrhunac slave bio je čas, kada je pred crkvom između slavluka bio postavljen kip Majke Božje i izrečena posveta po vlč. dekanu, dok su vjernici, ganuti do suza, opetovali za njim riječi posvete i sa „O Marijo, mili glas“ zaključili ovaj lijepi vjerski iskaz.

Katolički život u Beogradu

Nedavno je blagoslovljen novi samostan oo. lazarista na Čukarici. 6. rujna osnovana je nova Marijina kongregacija djevojaka. Obnovljeno je društvo katoličkih zanatlija, koje broji 60 članova. U župi Krista Kralja osnovano je pjevačko društvo sv. Cecilije. U beogradskim osnovnim školama ima oko 2.000 katoličke djece, a u srednjim školama ima ih preko 500.

jakoj obitelji; u obitelji, u kojoj bračni drugovi ne izbjegavaju bračni teret; u braku, koji se ne zasniva na prolaznoj tjelesnoj pohoti, već na čvrstim osnovima dubokoga čuvstvovanja duše. Vjera Kristova je jedino kadra, da roditeljima ulije dužnost ljubavi i poštovanja prema djeci; vjera je jedino sposobna, da u dječje duše ulije svijest o roditeljskom auktoritetu. Jedino po vjeri je moguće postići trajnu saglasnost i ljubav među supruzima, a mir, skladnost, poštovanje i poštovanje između djece i roditelja. Nije stoga nikakvo čudo, da su mnogi ugledni državnici, sociolozi i političari, povodom posljednjih Papinih enciklika, javno posvjedočili i priznali, da je katolička Crkva sa svojom naukom o braku i obitelji najjači stup socijalnog i kulturnog napretka čovječanstva.

(Svršite se.)

LISTOPAD

18

Nedjelja

**Svjetski
Misijski
Dan**

Po čitavom katoličkom svijetu se u nedjelju 18. listopada moli i sakuplja milodare za Misije.

Čitaoci naši, pristupite i vi toga dana na sv. pričest i namijenite je za uspjeh Misija! Molite, mnogo molite! Pohodite misijske priredbe! Dajte rado svoj milodar!

Za najveću štednju u korist stradajućih

Kölnski kardinal Schulte izdao je posebnu okružnicu svećenstvu obzirom na težak socijalni položaj u Njemačkoj.

On upozorava na predstojeću zimu, koja će biti teža od ijedne poslijeratne zime. Ako ikada, a ono sada treba da se iskaže kršćanska karitas (dobrotvornost). Javna, državna briga za bijedne ima se potpomoći. No ona ne može da nadomjesti dobrotvoran rad pojedinih župa. Poradi toga neka se od rujna upriliče posebna sabiranja u novcu kao i u robu za bijednike. Da se pomogne stradajućem srednjem staležu, obrtnicima, treba im naći zaposlenja kod crkvenih radnja, koje se imaju izvršiti, gdje je to ikako moguće. Kod ovakvih radova, koji se imaju odmah naplaćivati, treba u prvom redu uzeti u obzir pripadnike dotične župe. Redovi su pozvani, da po mogućnosti povećaju djelatnost svojih pučkih kuhinja. Katoličke organizacije neka se ustegnu od svečanosti, koje iziskuju velike troškove.

Kardinal naređuje ujedno, da se održavaju javne molitve i preporuča najveću štednju u korist stradajućih.

SAT KLANJANJA. U četvrtak 22. t. mj. običajni tjedni sat klanjanja u stolnoj bazilici sv. Jakova, spojen sa listopadskom pobožnošću, počće u 6 sati uvečer.

Iz katoličkoga Šibenika

DVADESETPRVA NEDJELJA PO DUHOVIMA. U nedjelju 18. t. mj. je XXI. nedjelja po Duhovima. Kod sve prirodne plemenštine našega srca i svih dobrih uzora ne možemo se odvrati napastovanjima davojskim i duhu pohlepe bez milosti Božje. A milost Božja jaka je i svemoćna kao i sam Bog, koji sve drži u svojoj ruci. Jedino što joj se donekle i za čas može suprotiviti, jest naša slobodna volja. No konačno mora podleći tvor, koji se usudio protivno htjeti od Stvoritelja svoga — na sudnjem danu... To je nauk današnje poslanice i sv. evanđelja.

MISIJSKI DAN. U nedjelju 18. t. mj. će se i u našem gradu proslaviti Misijski dan. Ujutro će u 7 sati sve Križarice i Male Križarice imati zajedničku sv. pričest u crkvi sv. Ivana, koju će namijeniti za misije. Po svim crkvama će se toga dana govoriti i sakupljati milostinja za misije. Uvečer u 7 sati biće u „Katoličkom Domu“ misijska priredba, na kojoj će uz prigodno predavanje i deklamaciju biti i jedan dječji igrokaz i pjevanje pjesama u jeziku urođenika. Ulazna cijena je: Din 5 za sjedalo, stajanje Din 3 za odrasle, a Din 2 za omladinu. Milodari u korist katoličkih misija primaju se sa zahvalnošću. Moći će se tu nabaviti i misijske dopisnice i olovke te „Misijski kalendar“ za g. 1932.

VELIKI BLAGDAN KRISTA KRALJA U CRKVI SV. LOVRE. 25. t. mj., to jest u četvrtu nedjelju, svetkuje se po cijelom katoličkom svijetu novi i znameniti blagdan Krista Kralja. U crkvi sv. Lovre proslaviće se, kao i prošlih godina, s osobitim slavljem. 22., 23. i 24. t. mj. održaće se svečana trodnevna, preko koje će se moliti Zlatna Krunica i Litanije Srca Isusova. Svake večeri biće i propovijed. Teme propovijedi su ove: 1. Ljubimo Krista Kralja! 2. Ljubimo podložnike Krista Kralja! 3. Krist Kralj naša nada i utjeha! Ove večernje pobožnosti osladit će skladnim pjevanjem pjevački zbor Društva Presv. Srca Isusova. Svake večeri bogoljubnost počima tačno u 6.30 sati. Da Krist Kralj dobije zadovoljštinu za sve uvrede i bezakonja, koja mu se dan i noć nanose od nevarnih grješnika i odmetnika, stoga će preko cijele pobožnosti biti izloženo Svetotajstvo na klanjanje. A na samu svetkovinu izložit će se Presv. Sakrament od 11 sati prije podne do 5 sati poslije podne. — Uprava Crkve.

VIJEĆE KRIŽARA. U nedjelju 11. t. mj. mjesno Križarsko Bratstvo održalo je svoje godišnje vijeće, na kojemu se biralo novo vodstvo. Na vijeću su dosadašnji odbornici izvještali o svom radu kroz prošlu godinu. Iz izvještaja razabrali smo, da križarska ideja polako, ali stalno napreduje u našem gradu, bez buke i reklame, te da se na osobiti način mnogo uradilo na vjerskom i prosvjetno-odgojnom polju. Dosadašnje vodstvo dalo je odrek, te je jednoglasno izabrano novo vodstvo iz mladih redova. Nadamo se, da će ono s mladenačkim poletom nastaviti rad prijašnjega vodstva.

„SOCIJALNA REVIJA“, mjesečnik za kulturu, ekonomiju i socijalnu politiku. Prvi broj je već osvanuo. Moramo priznati, da je potpuno zadovoljio. Urednik nam je s prijevodom „Davalje izmetine“ od Giov. Papini-a pokazao svoj dobar ukus, a člankom „Riječ - dvije o socijalnom pitanju prigodom pitanja neuposlenosti“ razvio je na jedan fini način glavne smjernice kršćanskoga socijalizma. Mislim, da do sada nijesmo čitali ovako jasan članak o tom pitanju. U njemu su dane i smjernice, koje će mjesečnik slijediti. Nadalje imamo nadasve interesantan članak od Fr. W. Foerstera „Socijalni rad studentske omladine u Engleskoj i Americi“, u kojem se ističe, kako za upoznavanje radničkoga pitanja nije dovoljno proučavati knjige, već je bitno živjeti s radnicima zajedno, da tako nestane onaj diobe, onoga jaza između jednih i drugih. Donešena je izjava nadbiskupa Kordača o kapitalizmu i socijalnoj reformi, a zatim slijedi aktuelni članak o agrarnoj reformi u Dalmaciji. Osim toga još ima nekih veoma zanimljivih manjih članaka. — Uredniku g. Boži Dulibiću čestitamo na ovako lijepo uređenoj reviji, koja je kod nas, u doba revija, ipak unikum ove vrste. Našim čitaocima preporučamo, da je naruče. Naručuje se na adresu: Uprava „Socijalne Revije“ — Šibenik, pošt. pretinao 17. Pretplata godišnja Din 60.

DRUŠTVO KATOLIČKIH MUŽEVA U ŠIBENIKU imaće u nedjelju 25. t. mj., na blagdan Krista Kralja, svoj sastanak sa izborom Uprave. Sastanak će se držati u velikoj dvorani Biskupskog Đačkog Sjeneništa u 5 sati p. podne. Ovim se mole svi članovi, da izvole doći i da sobom dovedu još koga dobrog katolika, da se broj članova poveća. — Uprava.

Izložba ručnih radova u korist misija

Od 18.—26. t. mj. uključivo biće u „Katoličkom Domu“ (u gornjim dvjema sobicama na prvome podu) izložba raznih lijepih ručnih radova, koji se prodavaju u korist katoličkih misija. Izložba će biti otvorena svakoga dana: ujutro od 9—12 sati, a popodne od 4—8 sati.

Katolici dođite! Otkupite koji taj ručni rad! Nabavite lijepi ukras za svoju kuću i ujedno pomoći katoličke misije!

„KATOLIK“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitej tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICIOVIĆ, Šibenik, ulica sv. Martira. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinao 17. — Stampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić